

Gebedsviering OASE 4 maart 2017

Voorgangers: Jeanneke de Bot en Dorothé van Leeuwen

Thema: Vastentijd is oefentijd

Openingslied: “ Wachter hoever is de nacht”

Welkom en inleidende woorden

Welkom bij deze viering op de eerste zaterdag van de Vastentijd. Fijn dat u er bent.

Als thema voor deze viering hebben wij gekozen voor: “ Vastentijd is oefentijd”.

Wij horen Mattheus vertellen over de 40dg en nachten dat Jezus in de woestijn op de proef wordt gesteld; een tijd van grote beproeving waarin de Geest hem nabij blijft.

Ook zal het gaan over onze eigen woestijnperioden, die de meeste van ons wel zullen kennen. Hoe kunnen **wij** daar zo goed mogelijk doorheen komen? Dat vraagt wakkerte en oefening.

Het gedicht “ vastentijd is oefentijd” reikt ons misschien al wel het een en ander aan om de 40 komende dagen wakker in te zijn.

Vastentijd is oefentijd
is wakker worden na de winterslaap
en je losmaken uit de beslotenheid
van elk voor zich.

Vastentijd is je openstellen
voor wat aan het gebeuren is
in het diepste van jezelf
en in de wereld om je heen
en zicht krijgen op het grote Licht
dat openbreekt aan de horizon.

Vastentijd is in de voorjaarsstilte
je eigen grond ompippen
en klaarmaken voor een nieuwe lente,
en het zaad van vrede en menswaardigheid
laten ontkiemen in je hart.

Vastentijd is trainingstijd
hart en handen soepel maken
voor verbondenheid met God en mensen;
vingeroefening in solidariteit.

Dat en zoveel meer is vastentijd.
De grote opwarming om te herleven.

Vredewens : Wij ontsteken nu de vredeskaars aan. Deze vlam voor de wereldvrede is voor ons een symbool van vrede, eenheid en vrijheid. We geloven in de keuze- vrijheid van iedereen om waar dan ook en op ieder moment bij te kunnen dragen aan vrede.

Laten we elkaar vrede en alle goeds toewensen

Lied: wij gaan voor even uit elkaar

Gebed

**(A)Soms, God, zeggen wij het U
Soms zeggen we het tegen onszelf
Als we diep met onszelf in gesprek zijn
Dat wij U zoeken, U zo nodig hebben
Als een weten van richting en zin in ons bestaan.**

(V)Als een verlangen naar een basis
Om de schokken op te vangen
Die er in ons leven zijn
Om vertrouwen te houden in mensen
En vertrouwen in onszelf.

**(A)Wij zoeken U, God, wij hebben U nodig
Om te weten wat wij kunnen doen
Met alles wat in ons leven is gegeven
Om de vraag te onderzoeken
Wat ons bestaan ten diepste is
Waar het door U wordt geleid
Waar het door U wordt gered.**

(V)Wij zoeken U, God, om weer te weten
Wat mensen voor elkaar kunnen zijn
Hoe wij elkaar nabij kunnen zijn
En het goede in elkaar naar voren halen
Hoe wij vreugde kunnen scheppen
Uit wat ons bestaan met elkaar kan zijn.

**(A)Wij bidden U, God
Wees ons nabij in ons leven, in onze wereld
Wees ons nabij, met uw geest.**

Lied: Taizé “ Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.....

Lezing: Mattheus 4, 1-11

Daarna werd Jezus door de Geest meegevoerd naar de woestijn om door de duivel op de proef gesteld te worden. Nadat Hij veertig dagen en nachten had gevast, had Hij grote honger.

Nu kwam de beproever naar hem toe en zei: “Als U de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen.” Maar Jezus gaf hem ten antwoord: “ Er staat geschreven: “ De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God.”

Vervolgens nam de duivel hem mee naar de heilige stad en zette hem op het hoogste punt van de tempel.

Hij zei tegen hem:” Als U de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. Want er staat geschreven: “ Zijn engelen zal Hij opdracht geven om U op hun handen te dragen, zodat U uw voet niet zult stoten aan een steen.”

Jezus antwoordde:” Er staat ook geschreven: “ Stel de Heer, uw God, niet op de proef.”

De duivel nam hem opnieuw mee, nu naar een zeer hoge berg. Hij toonde hem alle koninkrijken van de wereld in al hun pracht en zei: "Dit alles zal ik U geven als U voor mij neervalt en mij aanbidt." Daarop zei Jezus tegen hem: "Ga weg, satan! Want er staat geschreven: "Aanbid de heer, uw God, vereer alleen hem." Daarna liet de duivel hem met rust en meteen kwamen er engelen om voor hem te zorgen.

Levend woord

Zoals we hoorden is de woestijn de plek, waar het evangelie van vandaag zich afspeelt. Matheus schrijft dat Jezus door de Geest de woestijn wordt ingeleid en daar 40 dagen en nachten blijft; 40 dagen geen vast voedsel en dan op het zwaarste moment tot 3x toe op de proef gesteld worden door de duivel.

Maar daarnaast staat er ook geschreven dat Jezus daar niet aan zijn lot wordt overgelaten, integendeel; de Geest heeft hem in dit proces begeleidt en als Hij de beproevingen heeft doorstaan staan de engelen hem op te wachten om voor hem te zorgen.

Vanouds is de woestijn in de bijbel de plaats van beproeving, daar waar het er echt op aankomt, daar waar de diepste levenskeuzen gemaakt moeten worden.

Het leven wordt er tot het wezenlijke teruggebracht. Je hebt er niets aan geld, want er is niets te koop. Status of positie spelen hier geen rol. Wie de woestijn in gaat, moet leren leven met het allerminste en zelfs dat ontbreekt soms.

***Deze schraalte haalt vaak naar boven wat diep in ons mensen nog verborgen ligt, maar wat wel heel echt is en puur en erom schreeuwt geboren te willen worden.**

Is dat in ons eigen leven ook niet zo, als wij een woestijnervaring meemaken?

Weinigen onder ons lijken aan zo'n ervaring te ontkomen; denk maar aan wat er in mensen wordt opgeroepen door een ziekteproces of door ouderdom; een periode waarin alle houvast wegvalt.

Het zelfde kan gebeuren bij het moeten missen van een dierbare, een scheiding of ontslag waar tegen geen verweer mogelijk was; het sluiten van je geliefde kerk en het missen van de geloofsgemeenschap en de pastor waar je zo bij thuis voelde en ga zo maar door.

De woestijn grijpt je naar de keel. In de ervaring van ons mensen valt op die momenten alles weg wat vertrouwd was en bekend; het kan aanvoelen als een gevoel van totale naaktheid, van dorheid en geen weg meer zien. Ver verwijderd kunnen we ons voelen van ieder menselijk contact terwijl er juist dan ook zo'n grote nood is aan nabijheid; m.n. aan onvoorwaardelijke liefde en nabijheid die ten diepste alleen—Hij—met de naam "**Ik ben er voor jou/jullie**" ons kan geven. Hij de Bron van ons bestaan, Hij die de realiteit van de woestijn niet bepaalt, maar als we er ons voor openstellen wel de weg doorheen wijst.

Ook aan ons gezin is de woestijnervaring niet voorbij gegaan. Ik moest er, al schrijvend aan dit Levend woord, sterk aan terug denken toen er onverwacht een verhaaltje op mijn pad kwam (gebeurt vaak zo), wat mij weer veel heeft laten zien van mijn eigen ervaring toen; misschien is het voor jullie ook wel herkenbaar.

Het verhaal gaat over een palm: "*Een man die kwaad was, ergerde zich aan een jonge, mooie palm. Om de palm te beschadigen legde hij een grote steen op de kroon van deze boom. Maar toen hij er jaren later langs liep, was de palm groter en mooier geworden. De palm was door de steen gedwongen om zijn wortels dieper in de grond te steken en te laten uitreiken naar de bron. En zo kon hij ook verder omhoog groeien. De steen werd een uitdaging voor de palm en de b(B)ron bleek van levensbelang*".

Gaan-de- weg door mijn (onze) woestijn ging ik dit toen op dezelfde manier ervaren. Pijnlijk gedwongen, (*gelukkig maar !!!!*) gingen mijn wortels op zoek en kwamen ze dieper dan ooit uit bij de Bron.....de Bron van leven-gevend water. Het werd zo overduidelijk dat ik dit alles niet op eigen kracht kon dragen en dat dat ook gewoon niet de bedoeling is van het leven. Hij, die er in mijn beleving is voor ieder menskind op deze wereld, geeft richting in die woestijn. Daarnaast was Hij er in heel veel meer, in mensen om mij heen: b.v.in een klein gebaar van iemand, in een ontmoeting, een paar lieve woorden, een onkruid dat zich door het asfalt een weg baande, een roodborstje dat je kamer inkijkt, net als het je allemaal teveel wordt . Maar wat is dit afhankelijk van je eigen gemoed in die moeilijke fase van je leven of je dit kunt (wilt) opmerken. Je wenst het niemand toe wat je meemaakt , maar wat ontvingen we ook veel in die tijd wat mij toen hielp en waar ik nu nog steeds uit kan putten. Het vraagt wel wakkerte en oefening om hierop gericht te blijven.. De 40 dagen, op weg naar Pasen zijn daar uitermate geschikt voor om dat extra aandacht te geven.

Vrij in het begin van dit levend woord schreef ik: de schraalte van de woestijn haalt vaak naar boven wat in mensen diep verborgen ligt, maar wat wel heel echt is en puur en erom schreeuwt geboren te willen worden.

Ik denk dat dat zo kan werken in mensen en om die reden lees ik nog graag een keer het gedicht voor waarmee we de viering begonnen zijn. Ik wens ons allen toe, ook mijzelf, dat de komende vastenperiode een oefentijd mag zijn; levend vanuit de Bron die ons helpt ons leven vruchtbaar te maken en van daaruit een OASE te scheppen voor onszelf en voor anderen.....

Vastentijd is oefentijd
is wakker worden na de winterslaap
en je losmaken uit de beslotenheid
van elk voor zich.

Vastentijd is je openstellen
voor wat aan het gebeuren is
in het diepste van jezelf
en in de wereld om je heen
en zicht krijgen op het grote Licht
dat openbreekt aan de horizon.

Vastentijd is in de voorjaarsstilte
je eigen grond ompitten
en klaarmaken voor een nieuwe lente,
en het zaad van vrede en menswaardigheid
laten ontkiemen in je hart.

Vastentijd is trainingstijd
hart en handen soepel maken
voor verbondenheid met God en mensen;
vingeroefening in solidariteit.

Dat en zoveel meer is vastentijd.
De grote opwarming om te herleven.

Stilte

Geloofsgebed

**Ik geloof dat ik nooit alleen loop op de weg die mij voert naar later.
Ik besef dat al mijn lotgenoten Godgenoten zijn.**

**Ik beloof daarom niet alleen van mijzelf uit te gaan,
maar ook proberen zal door andere ogen Gods horizon te zien,
daar waar de hemel de aarde raakt en alles één wordt.
Ik erken dat dood en onrecht, strijd en onmacht,
verdriet en pijn ook mijn verantwoordelijkheid zijn.**

**Ik geloof dat God het lijden niet wil, maar vrijheid wenst, geluk en vrede.
Ik geloof dat Hij daarom de volledige mens heeft gezonden
die groter is en sterker is dan wij.**

**Die ons lief had en leed en opstond uit de dood,
om te bewijzen dat God met ons altijd zal doorgaan,
omdat Hij het werk dat ooit begonnen is niet loslaat. Amen**

Lied: Verdoofd en schamper,

Voorbeden

Wij zingen tussendoor: Gij zijt Gij van Huub Oosterhuis

Eeuwige en nabije God, wij bidden U,
dat wij naar het voorbeeld van Jezus, tijd mogen nemen om tot stilte te komen;
zodat wij innerlijke ruimte scheppen om nieuw leven toe te laten.

Eeuwige en nabije God, wij bidden U,
dat wij de Vastentijd mogen beleven als een oefening in het “nee” zeggen tegen onmiddellijke
bevrediging; dat we aan die verleiding weerstand kunnen bieden om “nieuwe” mensen te kunnen
worden.

Eeuwige en nabije God, wij bidden U,
dat we het woestijngevoel, dat we allemaal kennen,
niet alleen als deprimerend ervaren, maar ook de positieve werking op onze innerlijke beleving
mogen zien.

Eeuwige en nabije God, wij bidden U,
dat wij mogen blijven geloven dat kerk-zijn alles te maken heeft
met de liefdevolle weg van Jezus en met **gemeenschap** waarin je elkaar draagt en gedragen wordt.

Wij zingen: Gij zijt Gij

-Wij bidden vandaag ook voor onze dierbare overledenen.....

-Wij bidden voor de intenties opgeschreven in het intentieboek

-Ieder die dat wil kan nu naar voren komen om een voorbede uit te spreken en daarvoor een kaarsje aan te steken/ Ook de kinderen uitnodigen voor iets of iemand te bidden
-tenslotte een moment stilte voor alles wat nog geen woorden heeft of niet hardop uitgesproken kan worden

Wij zingen : Gij zijt Gij

Onze Vader, wij geven elkaar de hand

**Onze vader,
wij zijn blij dat Gij vanuit uw hoge hemel
de aarde omringt met uw zorg en
dat Gij onze God wilt zijn,
sterker en betrouwbaarder in de liefde
dan welke mens ook.**

**Dat uw naam heilig mag blijven,
want hij blijft een baken
voor meer menselijkheid en goedheid.
Laat uw rijk komen:
de kracht van de Liefde die
niemand kan weerstaan.**

**Uw wil kan niet anders dan liefde zijn.
die , op aarde en in de hemel, geschiede:
door ons toedoen,
meer dan wij soms vermoeden
en durven te hopen,
maar vooral door uw genade.**

**Het dagelijkse brood dat voor ons
zo vanzelfsprekend op tafel komt,
is voor velen iedere dag weer een vraagteken.
Geef het aan iedereen
door onze bereidheid tot delen
sterker te maken.**

Brood voor onderweg

Het brood in de aarde van Huub Oosterhuis

(V) Het brood in de aarde gevonden
het brood door handen gemaakt
het brood van tranen en zorgen
dat brood dat naar mensen smaakt

het brood van oorlog en vrede
dat dagelijks eendere brood
het zoete brood van de liefde
het stenen brood van de dood

het brood dat wij duur verdienen
ons lichaam ons geld en goed
het brood van ons samen leven
die schamele overvloed

dat brood dat wij moeten eten
om niet verloren te gaan
wij delen met elkander dit brood
en ons hele mensenbestaan

Lied: "Moge het delen van dit brood" van Huub oosterhuis

zo willen wij gaan op zijn weg:
een handvol brood zijn voor elkaar
en samen werken aan Gods wereld
met het leven dat wij hebben gekregen

- u geeft een stukje brood aan degenen waarvan u het mandje krijgt

Slotgedachte van Patrice Kaye uit Kameroen.

Nooit alleen

Wie alleen loopt, raakt de weg kwijt.
Als je valt, is er niemand die je hoort.

Wie alleen loopt, gaat gebukt onder een zware last.
Niemand deelt je vreugde of verdriet.

Wie alleen loopt, raakt de weg kwijt.
Je hebt maar twee voeten
En maar twee armen
En maar twee ogen.

Maar **in de gemeenschap**
Heeft ieder duizend voeten
Heeft ieder duizend armen
Heeft ieder duizend ogen
En loopt niemand ooit alleen.

Slotlied: Blijf niet staren GVL 409